



Rälspiken

Göteborgs
Modelljärnvägssällskap

Nr 4, sept 2010



Reklamfilminspelning



De små små detaljerna

Tag plats!
Välkommen till någon av våra visningar.
Vill Du veta mera? Se vår hemsida www.port.se/gmjs/
eller ring gärna Sällskapets sekreterare
Leif Johansson, tel 031-57 34 49.



Årets visningar

Göteborgs Modelljärnvägssällskap

GMJS är en ideell förening som äger och bygger en modelljärnvägsanläggning i skala O, 1:45. Sällskapet bildades 1945.


2010 består styrelsen av

Leif Johansson, ordförande
Leif Ohlsson, sekreterare
Lennart Risfelt, kassör
Hans Johansson, redaktör och vice ordförande
Nils Pihlgren, ledamot
Torbjörn Ek, ledamot

Vårt medlemsblad Rälspiken utkommer med minst fyra nummer per år. Medlemskap kan vinnas genom att betala in årsavgiften på 450 kr på föreningens plusgirokonto 24 14 19 – 1. Föreningens besöksadress är Volviahallen, (GPS-koordinater N 57 42 42, Ö 11 58 30) Berslagsgatan, Göteborg och brevadressen är

GMJS c/o Leif Ohlsson
Kung Håkons gata 14
417 28 GÖTEBORG

Vill Du komma i kontakt med oss går det säkert med något av nedanstående
Ordföranden 031 - 57 34 49
Sekreterare 031 - 53 78 12
Sekreteraren: leifasta@yahoo.se
Redaktören: hasses@telia.com

Text och foto, där inte annat anges, står redaktören för. 

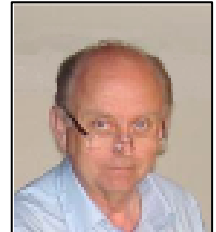
Se även vår hemsida
www.port.se/gmjs



Hört på stan.....

- Vad tycker du om den där Littorin-affären?
- ??, vet inte. Jag handlar mest på Konsum.....

De ´ e ´ dom små, små detaljerna som göret´



Välkomna tillbaka efter en förhoppningsvis skön sommar. Hoppas vädergudarna varit nådiga även mot Dig.

Själv har jag inget att klaga på denna sommar. Det blev några veckor på Öland bland blommor, fåglar och lite järnväg. Gjorde bl.a. ett besök hos Böda Skogsbana uppe i norr. Tyvärr har de inget ånglok att köra med just nu då deras Mormor genomgår pannbyte. (får ej missförstås) Förhoppningsvis är hon igång igen nästa år. Nu över till, som det heter, något helt annat.

En liten artikel i detta nummer handlar ju om de små, små detaljerna. En av de stora mästarna på just de små detaljerna var vår vördade medlem Stig Nyberg. Han har efterlämnat ett antal byggnader och vagnar som hittills inte överträffats i sin detaljrikedom. Själv är jag en stor beundrare av just ställverket som idag står vid Skenköpings södra infart. Lyfter man på taket kan man skåda rakt in i sextioalet, närmare bestämt oktober 1962 då Kubakrisen pågick som bäst (läs sämst). På det lilla bordet invid sängen ligger nämligen GP som på sin förstasida kungör att Nikita Chrusjtjov är fast besluten att driva igenom sin vilja. Som tur var backade han (och även Kennedy) i sista stund och vände med sina robotlastade fartyg och den heta veckan kunde återgå till det kalla krigets normalläge. Det fantastiska med Stigs interiör är bl.a. att den centimeterstora



tidningen går att läsa om man har en rejäl lupp. Notera även kaffepannan, klockan och klädhängaren på väggen samt gardinerna och spårplanen.


Väl mött till höstens aktiviteter och glöm inte pricka av våra visningsdagar. Vi behöver alla goda krafter som går att uppbringa för att visningarna skall bli den succé vi är vana vid.

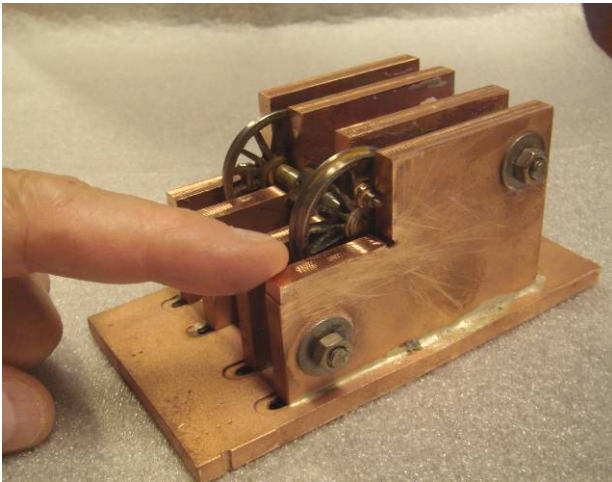
Hans Johansson 

Omslagsbilden visar ett litet mästerverk av vår tyvärr bortgångne Stig Nyberg. Så här ser Skenköpings ställverk ut inuti.



Stup i kvarten.....

Nyheterna duggar tätt även så här i sommarvärmen. Hans Lindgren håller på att färdigställa en kvartningsgigg för koppelstångshjul i skala O. Materialet är massiv koppar eftersom all mässing var slut vid tillfället. Tingesten testades första gången i mitten av juli, då med en drivaxel tillhörande Y3:an. 



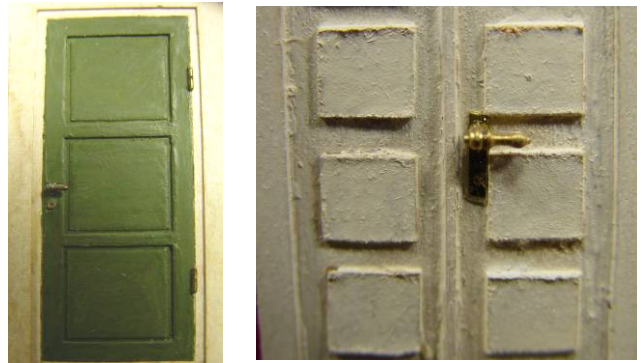
Det är dom små små detaljerna som göret´

Vi har genom åren haft många besökare som fascinerats av alla detaljer som finns på vår anläggning. Men sanningen att säga så har kanske inte alla av oss själva upptäckt allt på vår anläggning. Jag vill med denna lilla rapsodi, som kanske kan återkomma i senare nummer, visa på en del av den fantastiska detaljrikedom som stundtals präglar våra modeller.

Vi börjar med en av våra mästare, Stig Nyberg. Han har efterlämnat flera hus med enastående detaljrikedom även i inredningen. Nedan har vi dressinstallet vid Helgeberga. Här ser vi en del av banarbetarens förråd som finns på utsidan av stallet.



På många av Stigs byggnader kan vi njuta av en enastående detaljrikedom i gångjärn, dörrtrycken mm



Nedan har vi inredningen i den lilla banvaktsstugan som finns på ånglinjen vid Munkepullans hållplats. Här har Stig till och med sett till att veden är klar att stoppa in i den lilla kaminen.



En annan av våra mästerverbyggare var Lasse Bernström. Han har berikat vår anläggning med ett otal mycket fint målade figurer. Titta och njut! Hela denna sida ägnar vi åt Lasses artisteri.



Lasse hade också stor förkärlek för djur. Det finns lite olika djur utplacerade här och var på anläggningen t.ex. älg, duvor, skator, ugglor mm. Här ser vi den nyfikna svanfamiljen och de två duvorna på takåsen.



Den eleganta damen i paviljongen är också en Lassefigur. Byggnaden är däremot skapad av Sven-Bertil Johansson och den står just nu på Annorlunda station. Vilket arbete att såga ut all denna snickarglädje!



Även undertecknad har bidragit med en del figurer och annat smått Här har vi tanten som väntar på rälsbussen på Nypåstigen och jag har även skapat den fungerande semaforen på Ålderstigen station. Vi ser här oljelyktan som hissas upp bakom de färgade fönstren och som natttid då visar rött eller grönt sken beroende på om det är klart in eller inte.



Det är många som bidragit med byggnader mm på vår anläggning. Först ser vi Slottsskogens spårvagnshållplats byggd av Leif Petersson. Bredvid på staketet sitter reklamtavlan som annonserar bl.a. för Tand-Creme och Choklad.



Vi har helt nyligen fått lite modernare figurer på linjen skapade av Torbjörn Ek. Bilden är från dubbelspårskurvan väster om Benktåkra.



För några år sedan berikades våra bangårdar med mycket naturtrogen belysning. Detta kan vi tacka Leif Petersson för.



Jon Fast har också bidragit med en hel del hus och andra detaljer. Här ser vi den mycket fint staplade vedtraven som finns vid Ålderstogens lokstall.



Till sist denna gång visar vi en gåva från Ann-Marie Brandt. Den fick vi till vårt 50-års jubileum 1995. Som synes framgår årtalet av inristningen på stenen. Tack Ann-Marie.



Hur det är att ha en hobby som fördärvar ens fritid.

Visserligen har jag formulerat rubriken men det var vår ordförande som på något lustigt vis stod för själva grundtanken. Hur det kom sig? Jo det var en vanlig måndagskväll under värsta julihettan, då folk med bättre vetande ligger och plaskar i vattnet, som några byggsugna GMJS:are smugit sig ner till klubblokalen i brist på andra vettiga aktiviteter. Ordföranden hade just påbörjat ett filigrant lödarbete av ett par smådetaljer som man knappt kunde se med blotta ögat. De passades in på plats med minutiös precision och skulle således med marginella lödpärlor fästas vid ångcylindrarna. Det såg riktigt fint ut när lödkolven lämnat den lilla mässings biten, i ett förövrigt trångt och svåråtkomligt ställe. Vår ordförande drog en djup suck av lättnad och såg belåten ut.

- Sitter den frågade jag?

- Det bör den göra svarade Leif med nöjd min.

Om det berodde på värmen eller farbror Murphy vet vi inte än men när ordföranden skulle vända på arbetsstycket så lossnade naturligtvis de fint pålödda delarna. Det var då med en djup suck som ursprunget till den här rubriken myntades.

Ytterligare ett projekt som faller lite under samma kategori är tomttilldelningen och utplaceringen av Nils Kjellbergs sommarstuga. Andra veckan i juli stod den så på plats efter ett ihärdigt markarbete med massor av fyllnadsmassor på den nya tomten. Mest bestående av gips i det här fallet. En bit högre upp kom den i alla fall med fin utsikt över linjen. Trädgårdsarkitekten fyllde på med gräs, nya träd och buskar planterades ut, allt i bästa sommargrönska och det såg riktigt prydligt ut. Det var frid och fröjd tills stugan placerats i terrängen och nivelleringsexpertisen tillkallats.

- Det ser inte riktigt rakt ut, sa någon.

- Nä, det ser då rakt inte riktigt rakt ut, kom det från ytterligare en annan.

Det gick utför som man säger. Det som verkat så jämnt på byggbordet hamnade helt på sniskan i den utplacerade miljön. Troligen beroende på att det finns en lutning i bordet just där, något som vi olyckligtvis försummat att mäta upp.

Stugan är således borttransporterad. Schaktmassorna bortforslade och för tillfället finns en nylagd grund, visserligen på lägre nivå än tidigare, men den ska, om alla uträkningar stämmer, i alla fall vara rak när stugf.. är på plats. Det kan vi kanske läsa mer om i kommande nummer av Rälspiken.

Ja tänk så mycket annat roligt man kunde ha gjort i stället. Men har man en hobby så har man.

Vi får väl se om man kan vända på steken och skaffa en fritid som fördärvar ens hobby.

Torbjörn Ek



Reklamfilmsinspelning

I början av augusti fick vi en förfrågan från ett filmbolag i Stockholm om de, mot ersättning, fick "låna" vår anläggning för inspelning av en reklamfilm i samband med valet i höst. Klubben är ju opolitisk (inte opålitlig!) men då vi inte på något sätt skulle skylta med vårt namn beslöt styrelsen att tacka ja. Den 2 augusti kom lastbilarna med filmutrustningen och arbetet inleddes halv åtta påföljande morgon. Självt var jag nere och tog emot redan klockan sju. Det var inte måtta på vad utrustning det behövdes för några minuters film.



Förmiddagen gick i stort åt att rigga utrustning och att sätta belysning. Framåt 10-tiden bjöd vi på kaffe men filmteamet hade nästan inte ro att sitta ner för en kopp. Filmteamet ja, det bestod inte av en fotograf och som bestämde vad som skulle filmas, som jag trodde. De var iallles 10 man! A-foto, B-foto, inspicient, rassisör, producent, ljud, ljus och allt vad de hette. Bara ljussättningen krävde 3 man och lampan, eller vad det nu heter, var på 2500 W! Det krävdes också en stor reflektor



I taket som inte var helt enkel att sätta upp. Flera av oss höll andan medan de balanserade på stegar mm. Allt gick dock bra och inget kom till skada.



Kameran de använde gick heller inte av för hackor. Jag hade visserligen inte gissat på Instamatic med denna var av en typ som jag aldrig skådat i mitt långa fotoliv.



Som kamerastativ hade de en vagn som gick på hjul och ibland räls när de t.ex. skulle panorera. Uppe till höger kan du se hur arrangemanget såg ut med sin långa vipparm. Till att sköta bara vipparmen gick det åt en man. Vi ser också ordförande övervaka det hela.

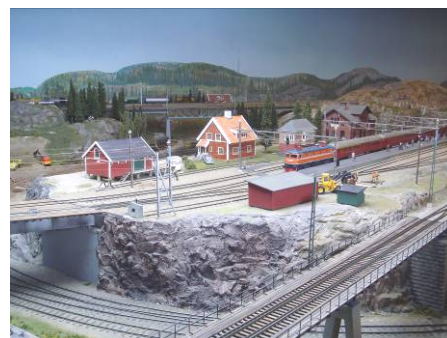
Klockan 13 bröt de för lunch och vi alla (även GMJS) tågade ut på stan för en lunch väl i klass med hela arrangemanget. Vi blev bjudna på Eggers ärevördiga Hotell, gammal fin järnvägsmiljö. Arbetet fortsatte med filmning, omtagning, omtagning, omtagning.....I huvudsak var de intresserade av X2 som skulle symbolisera tåget mot framtiden. Vi undrade lite med tanke på hur SJ:s X2:or fungerat den senaste tiden.



Kameran styrdes av en dator och en joy-stick. Här ser vi de allvarliga männen helt uppe i sitt jobb.



Vi hade kanske trott att de skulle vara klara någon gång på kvällskvisten med det blev morgonkvisten!! Tack alla ni som ställde upp och hjälpte till. Ett alldeles särskilt tack till vår oförtröttlige ordförande Leif som låste lokalen och gick hem klockan **03.00!!!**



PS.
Med den fina belysningen passade jag på att ta en del bilder.

Hans J

